

IB

le cornu ancestrale

Joan Bagés i Rubi

9 músics, 2 cantants solistes,
cor electroacústic,
música electrònica,
visuals

Morphosis Ensemble

Anna Tobella, mezzosoprano

Roger Padullés, tenor

IB OPERA:

<https://iboperaelectroacou.wixsite.com/ibopera>

MORPHOSIS ENSEMBLE:

<https://morphosisensemble.wixsite.com/morphosis>

MAIL: morphosis.ensemble@gmail.com

MAIL: Management/Contractació: morphosis.ensemble.management@gmail.com

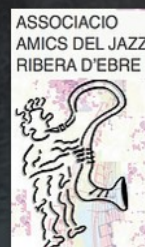
encara ressona
el corn del sirgador,
quan el llaüt solcava
les aigües d'un riu mític, antic,
mentre el patró servava
l'arjau de la memòria

No entenc el pas de l'ésser al no ésser. De fet, res és.
Tot queda truncat abans de ser concebut.
He d'aprendre a desfer el camí que m'ha portat fins aquí.
Ja ho veig, és senzill.
Al final només hi ha inicis.
Cal aprendre a retrocedir, descaminar i esborrar.
No entendre m'obre la possibilitat de tornar a la meva llar, al llac amniòtic.

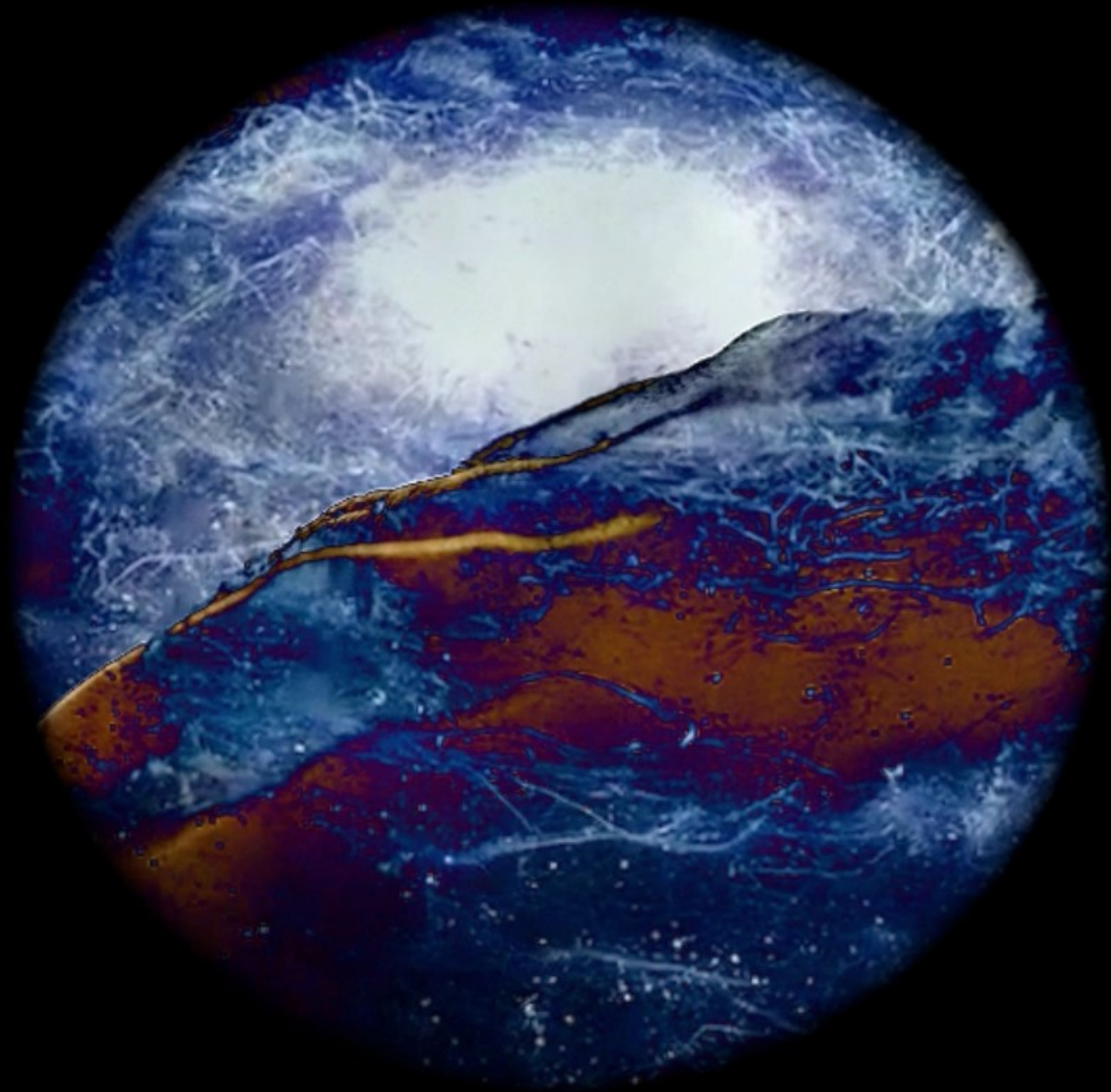
Producer: Morphosis Ensemble (Catalonia/Barcelona)

Co producer : Institut Ramon Llull (Catalonia - Catalan Culture), Associació Amics del Jazz de la Ribera d'Ebre (Ribera d'Ebre / Tarragona), Festival de Musica Clàssica Felip Pedrell de Tortosa (Tortosa) - La Unió Social de Flix (Flix) - Diputació de Tarragona (Tarragona) - Consell Comarcal del Baix Ebre (Tarragona) - LaboFlashback Perpignan (Perpignan - France)

IB : Le cornu ancestrale - 2019/2020

"IB: LE CORNU ANCESTRALE" és un espectacle musical/sonor i audiovisual en format de d'ÒPERA ELECTROACÚSTICA DE CAMBRA on l'experiència immersiva porta a l'espectador a submergir-se en l'aigua com a metàfora de l'existència humana. "IB" teixeix un conjunt de percepcions o paisatges mentals sobre el misteri del ser i l'auto percepció d'existir i coexistir amb els altres.

*La mortalla blanca, asèptica
es banya a les basses
de les depuradores.*

Àtom. Àtom. Massacre

L'experiència de néixer, d'esdevenir i de morir. Sempre amb la mateixa pregunta ... perquè ? Per a què?

L'aigua mai no banya

dues vegades

on espera la barca

que salpa

cap a la retorna

riu

vides

Aquestes impressions i intuïcions s'expliquen mitjançant diversos mitjans expressius: la música, text cantat, el text recitat, la música electrònica, música instrumental i els visuals. Joan Bagés s'apropia de diferents textos poètics d'escriptors i poetes catalans com Roman Aixelés i Andreu Carranza per desconstruir els seus textos i integrar-los en aquesta obra musical.

Cendra,

submergeixo,

abans de néixer.

El corrent de l'aigua

em travessa el pit.

La canterella de l'aigua.

Amb ull d'infinit

-Mare..., d'on ve l'aigua ?

L'aigua i la fluïdesa com a metàfora i com a vector narratiu per a un conjunt de paisatges imaginaris on aquests conceptes de vida són:

Què hi ha abans de néixer? què hi ha abans de la creació del que coneixem com a realitat? Com es va crear l'auto percepció d'existència? com es crea el jo col·lectiu? Com sorgeixen els conflictes entre el jo social (entorn) i el jo col·lectiu? Com superar i sublimar el conflicte d'existència? ...què és la mort? ..... el retorn al principi de tot.

Massacre, oxímoron substituït. Rotunditat de misèries mediocres. Solcs de conceptes minusvàlids.

La lluentor de l'esperpent involuntari. Difama la pròpia proposta. Vomita aigua.

Xucla la banalitat i desconstrueix-te. Desconstrueix-me. Massacre

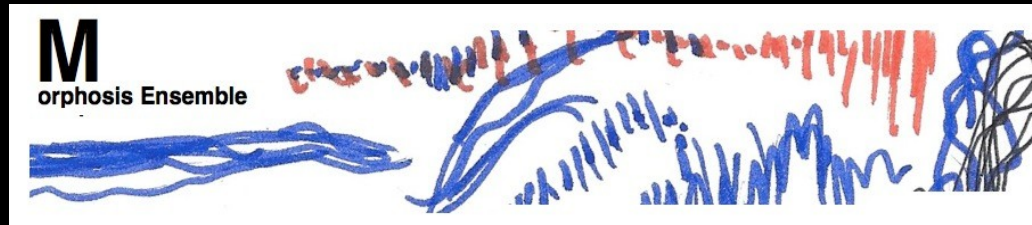
Olla barrejada de mal gustos. "H" d'homínids. El moviment - la diferència.

"MORPHOSIS ENSEMBLE"

<https://morphosisensemble.wixsite.com/morphosis>

"Morphosis Ensemble" – BARCELONA és un conjunt de música de creació compromès en la difusió de la música instrumental mixta (electroacústica).

Blanca Ruiz (flauta flauta)
Luis Fernandez Castello (clarinet)
Joan Marti Frasquier (saxo baríton)
Nuria Andorrà (percussió)
Josep Vila Campabadal (acordió)
Laia Armengol (piano)
Paula Aguilo (violí)
Aida Ortiz (violí)
Joan Antoni Pich (violoncel)

Alex Sansó, director musica

Anna Tobella, mezzosoprano

Roger Padullés, tenor

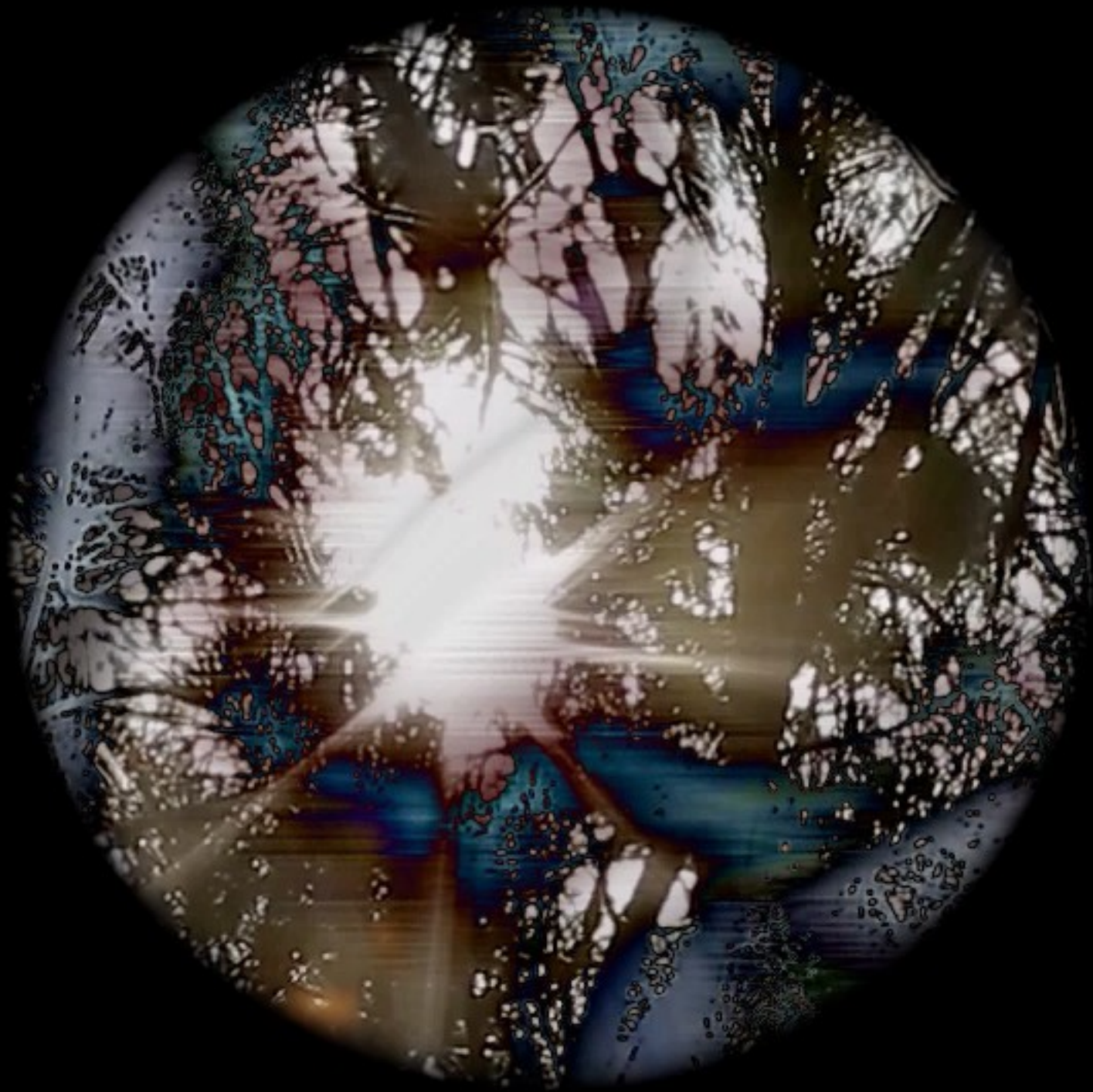
Bélén Iniesta, vídeo

Joan Bagés, Director artístic i composició de la música electroacústica i música instrumental

Àngel Medina, tècnic de so

Jaume Rocamora, iconografies

Cor: Laura Vila, Montserrat Beltral, Nestor Pindado, Tomas Maxé

ESCENES DE L'OBRA:

L'obra consta de 6 escenes més una escena 0, entrada de públic a mode d'instal·lació sonora que prepara el públic per a una escolta d'1 hora i 30 minuts. ESCENES:

0-L'obra s'inicia amb una instal·lació que prepara sonorament i visualment el públic creant un continu entre escolta externa i escolta interna. Entre l'afora i el a dins de la sala. Transició amable que ens porta cap a un moment del ser indefinit; "abans de l'abans". Belen Iniesta crea a partir les iconografies de Jaume Rocamora, un conjunt de dibuixos geomètrics que ens revelen l'essència de la matèria. L'estructura del TOT. Aquest material visual i sonor es va transformant per portar-nos sense adonar-nos cap a l'escena 1.

1-La primera escena és el moment previ a tot. Què hi ha abans de nèixer, abans d'existir ? Aquesta escena ens parla de la construcció del llenguatge des del seus sons més primitius a la construcció del TOT. Espai dens de màxima densitat on tot es concentra en un punt i on finalment tot esclata per a donar lloc a un acte únic. La creació.

2-La segona escena ens crea una paisatge mental d'apercepció. El fet d'aparèixer, de ser aquí i ara. Però un és pregunta: d'on vinc jo ?

Amb ull d'infinít

-Mare..., d'on ve l'aigua ?

3-Una tercera escena ens parla com poc a poc anem auto creant la percepció del jo col·lectiu, de com gota a gota construïm el nostre lloc dins el grup, però alhora, el monstre també es crea. El monstre social, la maquinària social amb la que l'individu es veu immers i no en pot escapar.

En el riu

que va fluïnt

dins de mi.

Cantarella lenta

que s'adorm a la mar més íntima

del meu cos transmutat en llenguatge.

Símbol que naufraga al fons abissal

on reposen les lletres de sal,

blanques estàtues mutilades

de mi mateix.

4-A la quarta escena apareix el conflicte mitjançant el contrast de materials sonors, tempos musicals, morfologies sonores disperses que ens enuncien el conflicte intern entre el jo social i el jo individual. Entre el jo col·lectiu i l'entorn entre el passat el futur distòpic.

Quan l'Ocàs pinta de plata
el Poble vell,
on vam viure
la guerra petita

Massacre, oxímoron substituït. Rotunditat de misèries mediocres. Solcs de conceptes minusvàlids.

5-Després del conflicte, de la destrucció ens apareix a la quinta escena. Un moment encara més àlgid, una escena de catarsi, de sublimació i de gran lluita interna on és moment per a sublimar totes les dificultats. Escena eròtica, escena de lluita interna, de conflicte intern. L'electrònica i els visuals de Blen Iriarte prenen tot el seu protagonisme.

De l'aigua, sang. De la sang el calze i aquest constructe antropomorf. Ramat de rates, piràmides, cilindres i cons. Anyell de Déu que lleva el pecat del món, quixotitza'm! Colpeja'm! Sigues el molí que arrenca a galopar contra les persones. Agita les teves aspes i redimeix a Eva i Adán.

6-La fi del camí, la mort apareix a la sisena escena. Moment musical i sonor transformat on un no es pot quedar indiferent a tot el que ha viscut, moment més poètic musicalment que permet entendre o desentendre finalment:

No entenc el pas de l'ésser al no ésser. De fet, res és. Tot queda truncat abans de ser concebut. He d'aprendre a desfer el camí que m'ha portat fins aquí. Ja ho veig, és senzill. Al final només hi ha inicis. Cal aprendre a retrocedir, descaminar i esborrar. No entendre m'obre la possibilitat de tornar a la meua llar, al llac amniòtic.

El món és rodó. El ventre és rodó. La mort i el naixement no ho són. Són esdeveniments allargats per facilitar trencar amb la circularitat.

Hola, adéu, un petó. Torno a l'origen. Ja no sóc jo.

Joan Bagés i Rubi - compositor, artista sonor, pianista

www.joanbages.com

La seva obra se centra en la música instrumental, la música electroacústica, les instal·lacions sonores i els sistemes musicals interactius. Lluny d'abordar aquestes facetes creatives com a elements independents, el seu treball traça un continu basat en la creació de xarxes entre aquestes disciplines. El que unifica el seu treball creatiu és la investigació permanent en el que ell anomena la «Composició espectre-morfològica per capes diferenciades en un marc de creació holofònica».

Després d'obtenir el Títol de Professor de Piano pel Conservatori de Musica el Liceu de Barcelona i la Llicenciatura en Pedagogia a la UAB, al 2002, va realitzar el Màster d'Arts Digitals – Música a la U.P.F. de Barcelona. Va estudiar composició musical, composició electroacústica i sistemes musicals interactius amb Eduard Resina, Gabriel Brncic, Sergi Jordà, José Manuel Berenguer i José Lozano.

Posteriorment es va traslladar a París per a realitzar el DEA de “Esthétiques, Sciences et Technologies des Arts – Spécialité Musique” a la Universitat de Paris 8 sota la tutela d'Horacio Vaggione. Això li va permetre estudiar composició musical amb José Manuel López López i sistemes musicals interactius amb Anne Sedes.

Va obtenir el DEM de Composició Electroacústica al Conservatori de Pantin (França) amb Christine Groult i el DEM de Composició Musical al Conservatori “d'Aulnay-sous-Bois” (França) amb José Luís Campana i Mario Mary. Posteriorment va obtenir el Cicle de Perfeccionament amb Composició Musical al CRR de Reims (França) amb Daniel d'Adamo i Tom Mays.

Va obtenir el Doctorat en “Esthétiques, Sciences et Technologies des Arts – Spécialité Musique” amb Anne Sedes a la mateix Universitat de Paris 8.

De forma paral·lela ha estudiat i ha rebut el consell d'altres compositors com Gilles Racot, Philippe Leroux, Denis Dufour al CRR de Paris , François Bayle a Paris Rebecca Saunders a Berlin, Pierluigi Billone a Palerm.

Ha rebut beques de formació i encàrrecs de creació/composició de la Generalitat de Catalunya, la Fundació Phonos, la Fundació Duran Martí, Denisté93, del INAEM-CDMC, SACEM. Les seves obres s'han interpretat a diversos països i han estat recompensades a diversos concursos internacionals.

És director artístic de MORPHOSIS ENSEMBLE. És professor al Màster de Composició amb Noves Tecnologies de l'ESMUC (professor de composició electroacústica) i TALLER DE MUSICS de BARCELONA (Tècniques de composició, Orquestració i Instrumentació).